

Hồi 34

*Thành Việt Hồ, Tô Văn đẩy binh
Ma Thiên Lãnh, Giảo Kim cầu cứu*

Khi đến thành Việt Hồ, Tô Văn ra lệnh vây khắp chung quanh, mỗi cửa đều có hai viên tướng giữ, rất là nghiêm ngặt, dinh trại cất kỹ lưỡng bằng hai lần trước.

Nói về vua Thái Tôn đương nằm nghỉ, bỗng thấy pháo nổ thì tướng Nhơn Quý về, giây lâu có cận thần vào báo quân Phiên vây thành thì thất kinh liền truyền đòi Từ Mậu Công đến hỏi rằng:

- Bây giờ Tiết Nguyên soái chưa về, mà binh Phiên vây phủ muôn trùng như vậy, tiên sanh có kế nào phá đặng chăng?

Từ Mậu Công tâu:

- Xin bệ hạ an lòng để tôi điều khiển chúng tướng giữ gìn chờ Tiết Nguyên soái về giải vây mới đặng.

Rồi truyền cho chư tướng giữ thành, và treo miễn chiến bài. Rạng ngày, Cáp Tô Văn đem binh tới khiêu chiến thì vỗ tay cười ngất mà kéo binh trở về. Qua ngày sau Cáp Tô Văn truyền cho mấy tướng giữ bốn cửa thành, mỗi người phải lãnh năm ngàn binh và mười hai cái đại hỏa pháo kéo đến cửa thành đánh phá, làm cho bên cửa thành đều rung động như trời nghiêng đất lở. Trong thành dùng đá, gỗ lăn xuống và cung tên cũng bắn ra như mưa, cho nên quân Phiên không dám hỗn trận, cứ bắn cầm chừng cả ngày. Lúc đó trong thành cả loạn, trai gái già trẻ kêu khóc om sòm, vua Thái Tôn cũng cả kinh không dám rời Mậu Công. Quân Phiên đánh phá càng ngày càng hung, vua Thái Tôn bèn hỏi Từ Mậu Công rằng:

- Thoảng như chúng nó phá đặng vào đây thì tính liệu làm sao?

Từ Mậu Công tâu:

- Xin bệ hạ sai một vị đại thần lướt trùng vây, lên Ma Thiên Lãnh cầu cứu mới đặng.

Vua Thái Tôn nói:

- Vậy thì tiên sanh hãy lựa coi ai có thể ra khỏi trùng vây đặng.

Từ Mậu Công tâu:

- Có Trình thiên tuế.

Vua Thái Tôn liền kêu Trình Giảo Kim mà nói rằng

- Chẳng hay vương huynh có chịu ráng sức lên Ma Thiên Lãnh mà cầu binh cứu chăng?

Trình Giảo Kim thất kinh, lật đặt quỳ xuống tâu rằng:

- Nay tôi tuổi cao tác lớn, không ngày nào là không bệnh, còn đường lên Ma Thiên Lãnh thì phải ra cửa Đông môn, mà cửa ấy lại nhằm của Cáp Tô Văn trấn thủ thì chắc là không còn tánh mạng mà cũng chẳng ích chi cho nước nhà!

Thái Tôn nghe gật đầu khen phải. Từ Mậu Công tâu:

- Tôi thường xem thiên văn, thấy phước của Trình vương độ lớn không biết chừng nào. Cáp Tô Văn tuy có phép phi đao, song phép ấy giết những người vô phước kia, chớ Trình vương đệ thì chẳng hề chi.

Từ Mậu Công lại kêu Giáo Kim mà nói rằng:

- Trình vương đệ khi trước đi tảo Bắc, ta bảo tẩu cho ngươi một lần thì tự nhiên vô sự, nay lại từ chối việc này là sao?

Trình Giáo Kim đáp rằng:

- Khi tảo Bắc tên Nguyên soái Tổ Xa Luân không mấy giỏi và lại có Tạ Ánh Đăng cứu giúp ta mớiặng bình an.

Từ Mậu Công nói:

- Ngươi chớ có hồ nghi, ta đoán chắc có Tạ Ánh Đăng ở ngoài thành đợi ngươi hơn nửa ngày rồi.

Trình Giáo Kim lật đặt hỏi rằng:

- Quả thiệt có Tạ Ánh Đăng đợi ta sao?

Từ Mậu Công nói:

- Ta gạt ngươi mấy lần mà ngươi nghi ngại làm vậy?

Giáo Kim nghe Mậu Công nói thì ngỡ thiệt, bèn nói rằng:

- Nếu quả như lời, ta tình nguyện đi cho.

Thái Tôn rất mừng, liền viết chiếu trao cho Giáo Kim, Giáo Kim liền từ tạ, xách búa lên ngựa cùng Từ Mậu Công đi đến cửa thành. Trình Giáo Kim dặn Từ Mậu Công rằng:

- Nhị ca ôi! Như ta đến Phiên dinh, nhị ca coi chừng như thấy yên lặng thì đóng cửa thành mà vào, bằng như quân Phiên làm dữ thì để cửa đó cho ta trở lại.

Từ Mậu Công nói:

- Vương đệ cứ an lòng, ta còn ở đây không sao mà sợ.

Giáo Kim ngỡ thiệt, giục ngựa ra khỏi thành. Từ Mậu Công liền khiến quân đóng chặt lại.